

۲۰۱۰/۱/۲۵

سید عبدالقدوس سید

نامه سرکشاده به کنفرانس لندن

جلالتمآبان، خانم ها و آقایان !
تدویر کنفرانس در شهر لندن در ۲۸ جنوری ۲۰۱۰ پیرامون مسایل افغانستان بعد از گذشت ۸ سال و فرصت های بهدر رفته در عالم ناامیدی ها و بدگمانی ها امیدي بر انگيخته است.
بحیث یک نظامی که به نجات افغانستان از بحران لغزنده فعلی، باز سازی و ترقی می اندیشم ، نظریات زیرین را ارایه می دهم :

۱- اوضاع سیاسی و نظامی بعد از برگزاری انتخابات پر تقلب، حضور پر قدرت ناقضان حقوق بشر و جنگ سالاران در دستگاه دولت، فساد اداری، قاچاق و خشونت علیه حقوق زنان، ناکامی های قوتهای نظامی در تأمین امنیت و مبارزه علیه شورشگران، تلفات ملکی، گسترش فقر، مرض، بیکاری و بی عدالتی، افغانستان را وارد مرحله خطر ناکی نموده است.

می پندارم انتقاد از عملکرد های ناکام ۸ ساله دولت، استعداد چندانی بکار ندارد، اما گفتنی است که : نقش دولت افغانستان در پی، بی ثباتی اوضاع، پرورش کانونها و آموزه های افراطی بنیاد گرایی کمتر از شورشگران نیست. تبلیغ و ترویج ایده های جهادی از طریق رسانه ها، و رجال دولتی به استراتیژی اصلی دولت مبدل گردیده، و پرورش جهادی بر تربیت فرهنگی مردم پیشی گرفته، محیط زیست فکری در معرض تهاجم تند روی مذهبی قرار گرفته است. مثلاً مستند به گذارشات دولتی در افغانستان هم اکنون به تعداد (۵۷۸) باب مدارس تعلیمات دینی که در آن (۱۳۵) هزار نفر طالب شامل آموزش بوسیله (۵۶۳۰) نفر آموزگاران مذهبی، عمدتاً با اعتقادات جهادی، که برنامه ها و اصول آموزش آن مشابهت کلی با مدارس پاکستانی دارد، از سوی وزارت معارف دولت افغانستان آموزش داده شده، طالب تربیه می کند. ارقام فوق یک افزایش دو برابر را در مقایسه با زمان حکومت طالبان نشان میدهد.

همزمان باید گفت که برنامه های آموزشی، و اصول دین اسلام جوهر اعتقادی مردم افغانستان از محیط خانواده و کودستان تا پوهنتون ها و همچنان آموزش های دینی در (۱۶۰) هزار مساجد در سراسر افغانستان بوسیله ملا امامان انجام می گردد به عنوان یک امر لازمی مورد تأیید قرار میگیرد.

اما در عین حال از یکسو، تبلیغ گسترده جهادی و محتویات مجادله برانگیز آن، الگوی القاعده و طالبان، مدرسه سازی و گماشتن، آخندهای جهادی در آن، و از سوی دیگر - تقدیس جهاد ؟ از سوی رجال دولتی، با استفاده از تقویم های مذهبی و جهادی، از طریق رسانه های دولتی (رادیو، تلویزیون، روزنامه ها) انجام میشود، میتواند خدمت صادقانه به تقویت پوتانسیل رزمی و معنوی القاعده و شورشگران محسوب گردد، در واقع یک بخش پول کمک های جامعه جهانی، بجای اینکه در رشد معارف مودرن، و انکشاف اقتصادی، اجتماعی به مصرف برسد، مستقیماً در تربیت، یک نسل جهادی با اندیشه های تکفیرگرایی و شهادت طلبی، که قادر به حرکت نگاه داشتن موتور جهاد القاعده و طالبان اند، بوسیله دولت کابل، زیر ریش « ناتو » که سر آن با عناصر القاعده، و شورشگران گرم است بر ضد آن به مصرف میرسد، بسیاری ها به این نظر اند که هم اکنون وزن یک نسل خشمگین بر شانه ها احساس میشود. اگر با تطبیق راهکار های هوشمندانه، و تبدیل مدارس دینی، به مکاتب معاصر، و جلو اقدامات و تبلیغات جهادی گرفته نشود، اشتباهات دهه هشتاد، در تربیت یک نسل نو، جهادی که خطرات آن قابل پیشبینی است، تکرار خواهد شد.

۲ - هم اکنون حضور جامعه جهانی و ناتو در افغانستان تحت فشار چندگانه نی تبلیغات جهادی قرار گرفته است. مقامات و رسانه های دولتی، رسانه های جهادی و جنگسالاری، طالبان و القاعده ایران اسلامی، و بنیادگرایی آسیایی و افریقایی، همه بر ضد حضور قوای «ناتو» مستقر در افغانستان بشدت به تبلیغات خود ادامه میدهند. مقامات دولتی از رأس تا قاعده، حتی رئیس جمهور (حامد کرزی)، وزیران، والی ها، به وارد آوردن اتهامات و انتقادات و تحریک احساسات، و عصبیت های مردم، راه اندازی تظاهرات علیه جامعه جهانی و ناتو مصروف اند. در رسانه های دولتی تعدد برنامه های که ابعاد گسترده کمک ها، و مبارزه جامعه جهانی را، در نجات افغانستان از چنگال تروریسم، و عقب ماندگی بر جسته نماید، بملاحظه نمی رسد.

رفع خلی تبلیغاتی، و طرد نفوذ تبلیغی تروریسم و جهادیسیم تا بحال نه مورد توجه دولت و نه جامعه جهانی قرار گرفته است، بگونه مثال، دولت کابل تا بحال از عظیم ترین، نیروی دست داشته یعنی (۱۶۰) هزار نفر ملا امامان مساجد، که معاشات دولتی اخذ میکنند، و روزانه پنج بار حین ادای نمازها با مردم سروکار دارند، استفاده موثر را در راستای توضیح استراتیژی ها، قوانین، تطهیر و پاکیزه نگهداشتن اذهان از رسوب اندیشه های افراطی، بسیج مردم در حمایت سیاست های دولت سازمان نداده است. بجای اینکه یک دانشمند، روشنفکر دینی با قابلیت در

مدیریت و سازماندهی را به پست وزارت (حج و اوقاف) برگزیند، یک خطیب مسجد را که در مسایل تبلیغ جهاد درخشان است تعیین نمود و بعداً از سوی پارلمان پذیرفته نشد.

نهاد ها و رسانه های اروپائی، از جمله بخش های (پشتو و دری رادیوی B B C ، و دویچه ویله) هنوز به سبک و سیاق دوران جنگ سرد از جنگ سالاریسم، تصویر بلند و بالا ، ارایه داده، از جهادیسیم با اسطوره و قهرمان تراشی تقدیس بعمل می آورند. در مجموع چنین اوضاعی به صعود انگیزه های جهادی و روحیه غرب ستیزی و نا رضایتی مردم از دولت و جامعه جهانی مساعدت رسانده است.

بدین ترتیب عرصه های کار فرهنگی در میدان جنگ افغانستان به بازنگری و تقویت جدی نیازمند است، اگر به آن توجه معطوف نگردد، مخدوش گردیدن، و نا رضایتی ها، و مخالفت ها افزایش خواهد یافت.

۳ - جامعه جهانی در مبارزه علیه تروریسم با تشریک مساعی قوت های مسلح فعلی افغانستان که متأسفانه دکتورین به اصطلاح شرکت عادلانه اقوام آنرا متزلزل گردانده، فقدان تخصص و تجربه مقامات رهبری، وجود افسران غیر مسلکی تنظیمی، افزایش فرار و فروش اسلحه، وجود ۹۰٪ سربازان بیسواد که بنسبت عدم پیشبرد سیستماتیک کار فرهنگی و تربیتی، از ایده های جهادی شورشگران آسیب می پذیرند، نفوذ عناصر القاعده و طالبان دران موفق خواهد گشت. حل مشکلات فراگیر اردوی افغانستان کاری نیست که با تعجیل انجام گردد، باآنهم تجهیز و تسلیح آن به سلاح مدرن سپردن فرماندهی به نظامیان متخصص، آنهاییکه با شهادت عظیم از تجارب مبارزه با القاعده و جهادیسیم بهره مند، اند و تعداد آنها در داخل و خارج کشور چشمگیر است، ترجیح کیفیت نسبت به کمیت، کار پردازانه و سیستماتیک فرهنگی، تربیتی و مورالی با پرسونل، و اكمال قوت های مسلح با تنفیذ قانون مکلفیت عمومی، به روند تقویت و تحکیم قوت های مسلح کمک خواهد کرد.

۴ - در موجودیت وضع پر مخاطره در روند ۸ سال گذشته در افغانستان ایجاد گردیده، انبوه مشکلات ویژه، بحران دولتمداری، کشمکش های منطقوی، عدم شکست، القاعده و گسترش ریشه های تباری و مذهبی طالبان در جامعه، کاهش طرفداران پیروزی « ناتو» در افغانستان، تلفات ملکی، تحقق هر نوع راه حل از طریق زور و نظامی را به چالش کشیده است، من با کسانی همصدا هستم که بهترین گزینه را حل سیاسی می پندارند اعزام نیروهای بیشتر به افغانستان میتواند یک گران تور موقتی صلح و ثبات محسوب گردد، اما درعین حال بمعنی افزایش تلفات انسانی برای « ناتو» بویژه تلفات غیرنظامیان، اهالی ملکی، و به معنی مصارف هنگفت اقتصادی نیز میتواند تلقی گردد.

جنگ در افغانستان ویژگی های دارد، که منحصر به خودش است، دراین جنگ افزایش نیروی نظامی به تنهایی موجب پیروزی نمیگردد، عواملی دیگر، اجتماعی، فرهنگی و جیوپولتیک و وجود اردو، پولیس و استخبارات نیرومند افغانی که قادر به حفاظت از منافع ملی و تشریک مساعی با جامعه جهانی باشد نیز لازمی است.

تا زمانیکه فقر، جهل، بحران مشروعیت، تولید و قاچاق مواد مخدره مسلح بودن ۸۵٪ مردم، و تا زمانیکه ناقضان حقوق بشر، جنگسالاران در مقامات بلند دولتی قرار داشته باشند، و تا زمانیکه مدارس دینی افغانی و پاکستانی نسل جدیدی از جهادی ها را برای القاعده و طالبان تولید نمایند مبارزه نظامی تنها راه حل بوده نمیتواند. وقت آن فرا رسیده است که یک راه حل سیاسی در مطابقت با منافع ملی افغانستان و جامعه جهانی، جستجو گردد.

۵ - هویداست که یکی از انگیزه های شورشگری طالبان به مسئله قتل عام ۳ هزار افراد اسیر آنها در سال ۲۰۰۱ میلادی بوسیله گروها و افراد معین که فعلاً در کاخ ریاست جمهوری بر اورنگ قدرت تکیه دارند، برمیگردد. کاخ نشینان متقلب منافع خود را برعکس خواستهای مردم در تداوم جنگ بوسیله ناتو می دانند، تا آنها با، باقیماندن در قدرت به محاکمه کشانیده نشوند. وجود چنین فاکتورها نقش دولت کابل را در سازماندهی هر نوع مذاکره با طالبان به مشکل مواجه کرده، از اینرو درین روند، نقش سازمان ملل متحد، جامعه جهانی در سازماندهی و دعوت طالب ها به پای میز مذاکره، تا سرحد تدویر لویه جرگه اضطراری با شرکت تمام نیروهای جامعه افغانی و مخالفان مسلح و ایجاد یک حکومت انتقالی، اهمیت ویژه حاصل میکند.

امید وارم تدویر کنفرانس لندن، و فیصله های آن افغانستان را در صفحه دیگری از زمان قرار دهد. صفر گلوله ها و بم های هوشمند و انفجارات مخوف واسکت های انتحاری، که بار گران و اصلی آنرا باشندگان شکیبای افغان بدوش می کشد، خاموش گردد. و افغانستان به کمک جامعه جهانی درحال و آینده (بدون قوای ناتو) به صلح و سازندگی و انکشاف اقتصادی اجتماعی نایل گردد.

با بهترین آرزوها، برای کار کنفرانس لندن پیروزی تمنا مینمایم.
سید عبدالقدوس سید
(کارسروهه المان - جنوری ۲۰۱۰)

sayed525@hotmail.de - sayedaq@web.de

تعداد صفحات: ۲ از ۲

افغان جرمن آنلاین شما را صمیمانه به همکاری دعوت می نماید. لطفاً به آدرس ذیل با ما تماس بگیرید

maqalat@afghan-german.de